

ЗВІТ

про періодичне відстеження результативності регуляторного акта

1. Вид та назва регуляторного акта

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. № 1015 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 963 і від 24 грудня 2019 р. № 1185» (далі – [Постанова № 1015](#)).

2. Назва виконавця заходів з відстеження

Міністерство культури України.

3. Цілі прийняття акта

Постанова № 1015 прийнята з метою приведення Порядку видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей або відмови в його видачі, переоформлення, анулювання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 963 (далі – [Порядок](#)), у відповідність до вимог статті 13 [Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей»](#) із змінами, внесеними згідно з [Законом України від 06 вересня 2018 р. № 2530-VIII](#) «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України щодо запровадження механізму «єдиного вікна» та оптимізації здійснення контрольних процедур при переміщенні товарів через митний кордон України» в частині застосування механізму «єдиного вікна» при вивезенні культурних цінностей з території України, а також узгодження норм підпункту 65 пункту 4 Положення про Державну службу охорони культурної спадщини, затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1185](#), із нормами Порядку.

4. Строк виконання заходів з відстеження

Згідно зі статтею 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюється раз на кожні три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Звіт про повторне відстеження результативності цього регуляторного акта підписаний і зареєстрований у МКІП 26.12.2022 за № 1/34/46-22.

Строк виконання заходів з періодичного відстеження результативності Постанови № 1015 – з 01 по 20 грудня 2025 р.

Відповідно до статті 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» строк виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта не може бути більшим ніж сорок п'ять днів.

5. Тип відстеження

Періодичне відстеження результативності регуляторного акта.

6. Методи одержання результатів відстеження

При періодичному відстеженні результативності регуляторного акта застосовувався статистичний метод.

7. Дані та припущення, на основі яких відстежувалася результативність, а також способи одержання даних

04 листопада 2020 р. набрала чинність Постанова № 1015, яка опублікована в Офіційному віснику України від 13.11.2020 (2020 р., № 89, стор. 66, стаття 2870, код акта № 101549/2020), в Урядовому кур'єрі від 04.11.2020 № 214 та оприлюднена на офіційному вебсайті Верховної Ради України (<https://rada.gov.ua/>) за посиланням: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1015-2020-%D0%BF#Text>.

Порядок із змінами, внесеними Постановою № 1015, розміщений на офіційному вебсайті Міністерства культури України (<https://mcsc.gov.ua/>) у рубриці «Діяльність \ Культурна спадщина \ Вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей \ Нормативно-правова база».

З дати набрання чинності Постанови № 1015 зауважень та пропозицій до неї від фізичних та юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання), їх об'єднань не надходило.

Періодичне відстеження результативності Постанови № 1015 здійснювалось на основі:

- даних Мінкульту (МКІП, МКСК) за 2020–2024 рр.;
- статистичних даних, розміщених на офіційному вебсайті Державної служби статистики України (<https://ukrstat.gov.ua/>) щодо загальної кількості юридичних осіб в Україні у 2020–2024 р. з даних таблиць про Кількість зареєстрованих юридичних осіб за організаційно-правовими формами господарювання з розподілом за ознакою статі керівника.

8. Кількісні та якісні значення показників результативності акта

Порядок, до якого внесено зміни Постановою № 1015, регулює питання видачі Мінкульту свідчення на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей (далі – Свідчення).

Видачу Свідчення та заборону вивезення, у тому числі тимчасово, з території України культурних цінностей без Свідчення передбачено статтею 13 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей». Свідчення є підставою для пропуску зазначених у ньому культурних цінностей через державний кордон України, що відповідає міжнародним зобов'язанням України згідно зі статтею 6 Конвенції про заходи, спрямовані на заборону і запобігання незаконному ввезенню, вивезенню та передачі права власності на культурні цінності від 14 листопада 1970 р., ратифікованої із заявою Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 10 лютого 1988 р. № 5396-XI.

Постановою № 1015 не передбачено встановлення платності або безоплатності видачі (переоформлення, анулювання) Свідоцтва, оскільки відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» платність або безоплатність видачі (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру встановлюється виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру.

Згідно зі статтею 13 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» Свідоцтво видається на безоплатній основі.

Потенційно у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей можуть бути задіяні фізичні та юридичні особи (у тому числі суб'єкти господарювання), які є власниками культурних цінностей або уповноважені ними особи і планують вивозити культурні цінності з території України тимчасово чи назавжди. Статистичні дані та дані наукових досліджень не містять показників про власників культурних цінностей.

Порядок діє відповідно до вимог частини першої статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» і поширюється, як і цей Закон, виключно на суб'єктів господарювання.

Питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання акта, не відома.

Кількісними показниками у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей є, зокрема, кількісні показники щодо видачі Свідоцтва у певному періоді.

Оскільки 2025 р. ще не завершився, то відповідні показники за цей рік не застосовуватимуться у цьому Звіті.

Кількісними показниками за 2020–2024 рр. щодо видачі Свідоцтва є:

1) *загальна кількість звернень для отримання Свідоцтва:* 2020 р. – 26 звернень; 2021 р. – 32 звернення; 2022 р. – 29 звернень; 2023 р. – 54 звернення; 2024 р. – 46 звернень;

2) *у тому числі кількість звернень юридичних осіб для оформлення Свідоцтва:* 2020 р. – 18 звернень; 2021 р. – 16 звернень; 2022 р. – 22 звернення; 2023 р. – 42 звернення; 2024 р. – 32 звернення;

3) *загальна кількість виданих Свідоцтв:* 2020 р. – 26 свідоцтв; 2021 р. – 32 свідоцтва; 2022 р. – 28 свідоцтв; 2023 р. – 51 свідоцтво; 2024 р. – 42 свідоцтва;

4) *у тому числі кількість виданих Свідоцтв юридичним особам:* 2020 р. – 28 свідоцтв; 2021 р. – 16 свідоцтв; 2022 р. – 21 свідоцтво; 2023 р. – 41 свідоцтво; 2024 р. – 30 свідоцтв;

5) *кількість відмов у видачі Свідоцтва юридичним особам або відкликаних заяв:* 2020 р. – без відмов і відкликань; 2021 р. – без відмов і відкликань; 2022 р. – 1 відмова і без відкликань; 2023 р. – 1 відмова і без відкликань; 2024 р. – без відмов і 2 відкликані заяви;

6) *кількість культурних цінностей, на вивезення або тимчасове вивезення яких видано Свідоцтва:* 2020 р. – 401 культурна цінність; 2021 р. –

1779 культурних цінностей; 2022 р. – 547 культурних цінностей; 2023 р. – 2976 культурних цінностей; 2024 р. – 3092 культурні цінності;

7) *вартість культурних цінностей, на вивезення або тимчасове вивезення яких видано Свідоцтва*: 2020 р. – 84 694 006 грн; 2021 р. – 847 202 587 грн; 2022 р. – 3 717 813 414 грн; 2023 р. – 5 014 263 752 грн; 2024 р. – 3 854 715 693,39 грн.

У таблиці наведенні показники за 2020–2024 рр. із зазначенням кількісних показників щодо юридичних осіб, зареєстрованих в Україні у відповідному році, та частки кількості залучених юридичних осіб до адміністративної послуги з видачі Свідоцтва від їх загальної кількості.

Таблиця. Динаміка залучення юридичних осіб до процедури видачі Свідоцтва у 2020–2024 рр.

Рік	Загальна кількість звернень	У тому числі кількість звернень юридичних осіб	Кількість виданих свідоцтв юридичним особам	Кількість свідоцтв, виданих із застосуванням механізму «єдиного вікна»	Загальна кількість відмов у видачі свідоцтва або відкликаних заяв	Співвідношення між кількістю виданих свідоцтв юридичним особам та кількістю звернень юридичних осіб	Загальна кількість юридичних осіб в Україні ¹	Частка кількості юридичних осіб, які звернулися для отримання свідоцтва, від загальної кількості юридичних осіб в Україні
2020	26	18	18	18	0	1	1 395 448	0,001 %
2021	32	16	16	16	0	1	1 437 009	0,001 %
2022	29	22	21	21	1	0,95	1 464 953	0,001 %
2023	54	42	41	41	1	0,97	1 495 879	0,002 %
2024	46	32	30	30	2	0,93	1 525 085	0,001 %

¹ Згідно з даними, розміщеними на офіційному вебсайті Державної служби статистики України (<https://ukrstat.gov.ua/>).

У порівнянні даних періоду 2020–2021 рр. до проведення повторного відстеження результативності Постанови № 1015 з даними періоду 2022–2024 рр. після такого відстеження, наведених у Таблиці, в середньому за період 2020–2021 рр. кількість звернень юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання) до Мінкульту для отримання Свідоцтва склала 17 на рік, зареєстрованих в Україні юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання) – 1416228 на рік, таким чином в середньому частка кількості юридичних осіб, які звернулися для отримання Свідоцтва, від загальної кількості юридичних осіб в Україні складає 0,001 %, а за період 2022–2024 рр. середня кількість звернень юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання) до Мінкульту для отримання Свідоцтва склала 32 на рік, зареєстрованих в Україні юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання) – 1495305 на рік, таким чином в середньому частка кількості юридичних осіб, які звернулися для

отримання Свідоцтва, від загальної кількості юридичних осіб в Україні складає 0,002 %. Це свідчить про вкрай низький вплив Постанови № 1015 на забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання.

Як зазначено у пункті 3 цього Звіту, метою Постанови № 1015 є приведення Порядку у відповідність до статті 13 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» та узгодження норм підпункту 65 пункту 4 Положення про Державну службу охорони культурної спадщини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1185, із нормами Порядку.

У 2022 році внесено зміни до Постанови № 1015 в частині втрати чинності пункту 2 затверджених нею Змін, якими передбачались зміни до Положення про Держкультспадщини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1185. Це зумовлено втратою чинності пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1185 «Про затвердження положень про деякі центральні органи виконавчої влади у сфері культури та внесення змін до Положення про Міністерство культури, молоді та спорту України», яким було затверджено Положення про Держкультспадщини. Таким чином, на сьогодні Держкультспадщина не створена, повноваження у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей продовжує здійснювати Мінкульт, що не мало впливу на процедуру видачі Свідоцтва.

Отже, згідно з Постановою № 1015 приведення Порядку у відповідність до статті 13 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» полягає у внесенні змін в частині застосування механізму «єдиного вікна» при вивезенні культурних цінностей з території України.

Виходячи з запропонованих норм, порядок видачі Свідоцтв заявникам (у тому числі суб'єктам господарювання) незмінний, але заявники також є учасниками механізму «єдиного вікна», запропонованого статтями 33 і 33¹ Митного кодексу України. Цей механізм передбачає внесення безпосередньо Мінкультом видані ним Свідоцтва в електронній формі до єдиного державного інформаційного вебпорталу «Єдине вікно для міжнародної торгівлі» Держмитслужби (<https://cabinet.customs.gov.ua/>) без залучення заявника (потенційного декларанта).

Держмитслужбою створена підсистема «свідоцтво на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей» і надано доступ до неї через єдиний державний інформаційний вебпортал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі» уповноваженим на видачу Свідоцтва працівникам Мінкульту, які вносять відомості до підсистеми з усіх підписаних Свідоцтв перед видачею їх заявникам (потенційним декларантам).

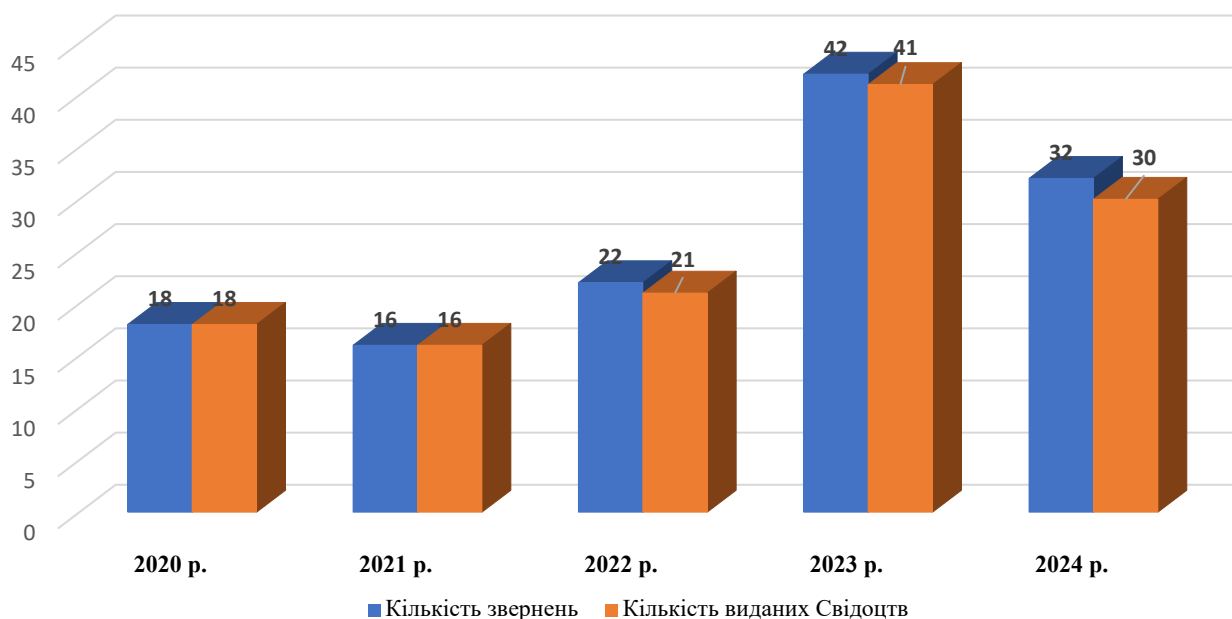
Під час митного декларування про вивезення з території України культурних цінностей заявниками (декларантами) при введенні у електронну митну декларацію особистих відомостей до відповідної інформаційної системи Держмитслужби, доступ декларантам до якої надано через єдиний державний інформаційний вебпортал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі», автоматично приєднуються до цієї декларації дані про видане цьому заявнику (декларанту) Свідоцтво. У результаті

застосування механізму «єдиного вікна» на практиці дозволяє значно економити час і зусилля фізичних та юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання) на здійснення формальностей, передбачених законом і міжнародними договорами України.

Протягом досліджуваного періоду відомості про всі Свідоцтва, видані Мінкультом (МКП, МКСК), внесені Мінкультом до інформаційної системи Держмитслужби.

Графік. Порівняння показників
кількості звернень юридичних осіб для оформлення Свідоцтва
та кількості виданих їм Свідоцтв
у 2020–2024 рр.

У графіку наведено показники кількості звернень юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання) про видачу Свідоцтв та кількості виданих цим особам Свідоцтв у 2020–2024 рр. За цими показниками прослідковується динаміка впливу застосування запропонованих Постановою № 1015 змін на процедуру видачі Свідоцтва та застосування механізму «єдиного вікна».

Оскільки у 2020–2021 рр. у середньому кількість звернень юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання) про видачу Свідоцтва до Мінкульту та середня кількість виданих цим особам Свідоцтва складала по 17 на рік, а у 2022–2024 рр. середня кількість звернень юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання) про видачу Свідоцтва до Мінкульту – 32 на рік та середня кількість виданих цим особам Свідоцтва – 30 на рік, то у порівнянні результатів обох періодів спостерігається зростаюча динаміка. Це опосередковано свідчить про позитивний вплив впроваджених змін в процес контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України.

Зростання спостерігається й за кількістю культурних цінностей, які вивозяться з території України тимчасово або назавжди, що зросла від 401 одиниці за 2020 рік

до 3092 одиниць за 2024 рік та їх вартістю від 84 694 006 грн за 2020 рік до 3 854 715 693,39 грн за 2024 рік.

Також, варто враховувати, що в Україні з 2022 року впроваджено правовий режим воєнного стану, в умовах якого спостерігається значне збільшення міжнародних музейних виставкових проєктів, які проводяться за кордоном з метою популяризації та збереження культурної спадщини України, що у свою чергу збільшує частку звернень юридичних осіб до Мінкульту за отриманням Свідоцтва та кількість культурних цінностей, на які видається цей документ.

9. Оцінка результатів реалізації регуляторного акта та ступеня досягнення визначених цілей

Постанову № 1015 запроваджено на необмежений термін.

Дія Постанови № 1015 поширюється виключно на суб'єктів господарювання, частка залучення яких до процедури контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України складає від 0,001 % до 0,002 %.

На даному етапі зафіксовано зростання статистичних показників щодо видачі Свідоцтва у 2020–2024 рр. За результатами порівняльного аналізу цих показників спостерігається позитивний вплив змін, запропонованих Митним кодексом України, Законом України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» та Постановою № 1015, в частині запровадження механізму «єдиного вікна».

Таким чином, Постанова № 1015 сприяє реалізації державної політики у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей у належній правовій формі, що відповідає актам вищої юридичної сили.

В. о. Міністра культури України

Іван ВЕРБИЦЬКИЙ

